

โชตัสนิวส์

มุ่งมั่น พัฒนา เพื่อความก้าวหน้าของเกษตรกร

www.sotus.co.th

- ลดปัญหาวัชพืชในนาข้าว ด้วยวิธีโยนกกล้า
- มะละกอก่อนแก่จน80 พันธุ์ใหม่ แก้ปัญหาโรคไวรัส
- เกร็ดความรู้ในการกำจัดเพลี้ยกระโดดในนาข้าว
- เยือนแหล่งมะปราง-มะยงชิด จ.พิจิตร ตอนที่ 1

พิสูจน์ประสิทธิภาพ

เกอมาร์ นาโน และ
เกอมาร์ เอ็กซ์แอล

ใน ทุกเรื่อง

โชตัส

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ

SOTUSNEWS
SOTUSNEWS
SOTUSNEWS

บรรณาธิการชวนคุย

ปีใหม่สากลและปีใหม่จีน (ตรุษจีน) ในปีพ.ศ 2553 ได้ผ่านไปแล้ว คนไทยกำลังรอลองปีใหม่ ไทยแท้ๆ คือเทศกาลสงกรานต์ ที่จะมาถึงในเดือนเมษายน ทีมงาน บริษัท โซตัส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ทุกคนขอส่งความปรารถนาดีมายังท่านผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน ทั้งท่านเจ้าของร้านค้า ท่านพี่น้องเกษตรกร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการเกษตรของประเทศไทยที่อยู่ในทุกภาคส่วน สำหรับการคาดการณ์ภาคเกษตรในปีนี้มีข่าวสารจากสื่อหลายสำนักคาดว่าจะเป็โอกาสดีของเกษตรกรไทยอีกปีหนึ่งไม่ว่าจะเป็น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ไม้ผลต่างๆ เช่น มะม่วง ทูเรียน ที่ยังคงมีราคาดี และตลาดผู้ซื้อซึ่งมีความต้องการสูง อย่างไรก็ตามการทำกรเกษตรให้ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีความรู้และวิชาการควบคู่ไปด้วยเสมอ ดังนั้นทีมงานของ บริษัท โซตัสฯ จะนำเสนอความรู้ใหม่ๆมาให้ท่านได้ติดตามอย่างสม่ำเสมอในโซตัสนิวส์ฉบับนี้ท่านจะได้พบกับเรื่องที่น่าสนใจ “พาราซูต” การปลูกข้าวด้วยวิธีโยนกกล้าเพื่อลดปัญหาวัชพืช, “ขอนแก่น 80” มะละกอพันธุ์ใหม่ที่ทนต่อโรคจุดวงแหวน และตามไปเยือนพิพิธภัณฑ์แหล่งผลิตมะพร้าหวาน-มะยงชิดของไทย นอกจากนี้ท่านยังสามารถติดตามข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับ เกอมาร์ นาโน และเกอมาร์ เอ็กซ์แอล เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพ และเพิ่มผลผลิตของเกษตรกรแบบมืออาชีพ อนึ่ง ตลอดปี 2553 นี้ ไปจนถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2554 บริษัท โซตัสฯ ได้จัดรายการพิเศษเนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ 15 ปี โซตัส เพื่อเป็นการขอบคุณท่านเจ้าของร้านค้า และพี่น้องเกษตรกรที่ได้ให้การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ด้วยดีมาโดยตลอด ทางบริษัทฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะประสบความสำเร็จในทุกสิ่งปรารถนาตลอดปีใหม่นี้และตลอดไป

คณะผู้จัดทำ

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 / 2553

ที่ปรึกษา : ยรรยง ประเทืองวงศ์, สิทธิพร ไกรฤกษ์, ศุภชัย บุศปพงศ์, สมพงษ์ สุนทรจิตตานนท์

บรรณาธิการ : อนุสรณ์ ธาดาภิตติสาร

กองบรรณาธิการ : อนุสรณ์ วิเชียรเจริญ, อุษา หวังวัฒนา, สราวุธ ยัสสารคุณ, ประภักดิ์ พิศวงษ์, พรสวรรค์ หงษ์เจริญไทย

เดชาชาติ เชี่ยวชาญ, เกศสุดา กันแก้ว

ฝ่ายภาพและศิลป์ : ศศมล ธีบุญรส, นพดล เจริญลาภ, สุรภี แดงอ่อน

ประสิทธิภาพการใช้ เกอมาร์ นาโน และ เกอมาร์ เอ็กซ์แอล ในทุเรียน

โชตัส นิวส์ ฉบับที่ผ่านมา ได้เปิดตัวผลิตภัณฑ์
เกอมาร์ ทั้ง 3 สูตร ที่นำเข้ามาจากบริษัท เกอมาร์ แลบบอราทอรีส์
ประเทศฝรั่งเศส ผู้นำอันดับหนึ่งของโลกในด้านการผลิตสาร
กระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชจากสาหร่ายธรรมชาติ
ที่มีลิขสิทธิ์เทคโนโลยีการผลิตภายใต้ความเย็นจัดเพื่อคงคุณ
ค่าของฮอร์โมนและธาตุอาหารพืชในสาหร่ายให้เสมือนยัง
คงอยู่ในทะเล นอกจากนี้ยังมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
เนื่องจกค้นพบเทคโนโลยีการผลิตใหม่ล่าสุด ที่เรียกว่า **ฟิสิโอ
แอคทีเวเตอร์ เทคโนโลยี (Physio Activator™ Technology)**
ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ผ่านการคัดกรอง (Micro filtrate) แยกส่วน
ที่ไม่มีผลต่อการเจริญของพืชออกไป เช่น เซลลูโลส ภายหลังจาก
ขบวนการผลิตนี้จึงได้ของเหลวใสที่เรียกว่า **GA142**
ที่เข้มข้นและอุดมไปด้วยสารกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช
มากมายหลายชนิดอย่างครบถ้วน เช่น ฮอร์โมนพืช ออกซิน
ไซโตไคนิน กรดอะมิโน สารโอลิโกแซคคาไรด์ วิตามิน
สารเบตาอิน และธาตุอาหารรองต่างๆ จนได้ เกอมาร์ ทั้ง 3 สูตร
ซึ่งมีความพิเศษเฉพาะที่แตกต่างกัน ได้แก่ **เกอมาร์ นาโน** เหมาะ
สำหรับกระตุ้นการเปิดตาดอก และฟื้นฟูสภาพต้น **เกอมาร์
เอ็กซ์แอล** เหมาะสำหรับการขยายขนาดผล เพิ่มคุณภาพ
ผลผลิต และ **เกอมาร์ ทอง** เหมาะสำหรับการเพิ่มผลผลิตข้าว

ในฉบับนี้ เราจะพาไปพิสูจน์ ประสิทธิภาพการใช้
เกอมาร์ นาโน และ **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** ในทุเรียน ซึ่งได้ทำ
การทดสอบประสิทธิภาพโดยฝ่ายวิชาการของบริษัท ใน
แปลงทุเรียนของเกษตรกร อ.เขาฉิมชุก จ.จันทบุรี ในระหว่าง
เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2552 ที่ผ่านมา

โดยทำการทดสอบเปรียบเทียบประสิทธิภาพของ
เกอมาร์ นาโน ในแปลงทุเรียน ระยะเริ่มแตกตาดอก เพื่อ
ส่งเสริมการออกดอก และทดสอบเปรียบเทียบประสิทธิภาพของ
เกอมาร์ เอ็กซ์แอล ในแปลงทุเรียน ระยะกลีบดอกโรย เพื่อ
ส่งเสริมการขยายขนาดผล กับกรรมวิธีของเกษตรกร โดย
วางแผนการทดลองแบบ RCB ตามกรรมวิธีการทดลอง ดังนี้

- กรรมวิธีพ่นสาร **เกอมาร์ นาโน** อัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ
20 ลิตร เปรียบเทียบกับกรรมวิธีของเกษตรกร โดยพ่นสาร
เมื่อทุเรียนเริ่มแตกตาดอก จำนวน 2 ครั้ง ตรวจนับจำนวน
เปอร์เซ็นต์การออกดอกของทุเรียนหลังจากพ่นสาร 14 วัน
(ตารางที่ 1)

- กรรมวิธีพ่นสาร **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** อัตรา 20 ซีซี.
ต่อน้ำ 20 ลิตร เปรียบเทียบกับกรรมวิธีของเกษตรกร พ่น
เมื่อทุเรียนอยู่ในระยะกลีบดอกโรย จำนวน 2 ครั้ง ห่างกัน
7-10 วัน ตรวจเช็คคุณภาพของทุเรียนโดยวัดความกว้าง
ความยาว และน้ำหนักในระยะเก็บผลผลิต (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 เปอร์เซ็นต์การออกดอกของทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เมื่อพ่นด้วย เกอมาร์ นาโน เปรียบเทียบกับแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร

กรรมวิธี	อัตราใช้ต่อน้ำ 20 ลิตร	เปอร์เซ็นต์การออกดอกของทุเรียน*
1. เกอมาร์ นาโน	20	78.40 %
2. แปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร	-	54.50 %

* เก็บข้อมูลจากทุเรียน จำนวน 100 ต้นในแต่ละกรรมวิธีทดลอง

จากตารางที่ 1 จะพบว่า การใช้เกอมาร์ นาโน ในอัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร ช่วยให้ทุเรียนมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกมากกว่าแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร โดยมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกถึง 78.40% ขณะที่กรรมวิธีของเกษตรกร มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกเพียง 54.50%

เปรียบเทียบการออกดอกของทุเรียนจากแปลงทดลอง จ.จันทบุรี

ตารางที่ 2 ขนาดของผลทุเรียนในระยะเก็บผลผลิต เมื่อพ่นด้วย เกอมาร์ เอ็กซ์แอล เปรียบเทียบกับแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร

กรรมวิธี	อัตราการใช้ต่อน้ำ 20 ลิตร	ขนาดของผลทุเรียนระยะเก็บผลผลิต (ผล)		
		ความกว้าง (ซม.)	ความยาว (ซม.)	น้ำหนัก/ผล (กก.)
1. เกอมาร์ เอ็กซ์แอล	20	62.20	33.60	3.50
2. แปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร	-	60.20	31.90	3.10

จากตารางที่ 2 พบว่า การใช้ เกอมาร์ เอ็กซ์แอล อัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร ช่วยให้ทุเรียนมีความกว้าง ความยาว และน้ำหนักของผลเฉลี่ยรวมมากกว่าแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร โดยมีความกว้างผลเฉลี่ย 62.20 เซนติเมตร ความยาวผลเฉลี่ย 33.60 เซนติเมตร และน้ำหนักผลเฉลี่ย 3.50 กิโลกรัม ในขณะที่แปลงของเกษตรกรมีน้ำหนักผลเพียง 3.10 กิโลกรัม

เปรียบเทียบขนาดผลของทุเรียนจากแปลงทดลอง จ.จันทบุรี

ตารางที่ 3 การตัดเกรดผลทุเรียนในระยะเก็บผลผลิต เมื่อพ่นด้วย เกอมาร์ เอ็กซ์แอล เปรียบเทียบกับแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร

กรรมวิธี	อัตราการใช้ ต่อน้ำ 20 ลิตร	การตัดเกรดของผลทุเรียน (เปอร์เซ็นต์)			รายได้ (บาท/100 ผล)
		เกรด A	เกรด B	เกรด C	
1. เกอมาร์ เอ็กซ์แอล	20	46	49	5	8,610
2. แปลงเปรียบเทียบของเกษตรกร	-	29	53	18	7,357

หมายเหตุ : ด้านคุณภาพ

- เกรด A = ผลทุเรียนทรงสวย พูเต็ม น้ำหนักตั้งแต่ 2.5-6.0 กิโลกรัมต่อผล
- เกรด B = ผลทุเรียนทรงสวย ผลบิดเบี้ยวได้ไม่เกิน 25 เปอร์เซ็นต์ น้ำหนักตั้งแต่ 2.5-6.0 กิโลกรัมต่อผล
- เกรด C = ผลทุเรียนทรงไม่สวย ผลบิดเบี้ยวมาก ลูกเล็ก น้ำหนักต่ำกว่า 2.5 กิโลกรัมต่อผล

ด้านราคา

- เกรด A = เกรดส่งออก ราคา 25 บาทต่อกิโลกรัม
- เกรด B = เกรดส่งออก ราคา 25 บาทต่อกิโลกรัม
- เกรด C = ตกเกรด ราคา 18 บาทต่อกิโลกรัม

เมื่อทำการตัดเกรดของทุเรียน จากการใช้ **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** อัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร มีทุเรียนเกรดส่งออกมากถึง 94 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าแปลงเปรียบเทียบของเกษตรกรที่มีปริมาณเกรดส่งออกเพียง 82 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อคำนวณรายได้เฉลี่ยรวม จะพบว่า สามารถสร้างรายได้มากกว่ากรรมวิธีของเกษตรกร ถึง 1,253 บาท/100 ผล (ตารางที่ 3)

จากการทดสอบประสิทธิภาพ ดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การใช้ **เกอมาร์ นาโน** อัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร ช่วยเพิ่มเปอร์เซ็นต์การออกดอกของทุเรียนได้ดี และการใช้ **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** อัตรา 20 ซีซี.ต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถขยายขนาดผล เพิ่มปริมาณผลเกรดส่งออกของทุเรียนได้มากกว่ากรรมวิธีของเกษตรกร หากเกษตรกรท่านใดสนใจสามารถสอบถามได้จากร้านค้าตัวแทนจำหน่ายของบริษัทโซตัสฯ ทั่วประเทศ

โปรดติดตาม ผลการทดสอบประสิทธิภาพการใช้ **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** ในมะม่วง และการใช้ **เกอมาร์ ทอง** ในนาข้าว เพื่อการเพิ่มคุณภาพผลผลิตได้...ในฉบับหน้า

แหล่งผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิด

ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศ

ที่ ต.วังทับไทร อ.สาทเหล็ก จ.พิจิตร **ตอนที่ 1**

เป็นที่ทราบกันดีว่า **มะปรางหวานและมะยงชิด** เป็นไม้ผลเมืองร้อนที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกได้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากมะปรางหวาน-มะยงชิด เป็นผลไม้ที่มีผลผลิตออกมาเพียงปีละครั้ง และผลผลิตที่ออกมาจะอยู่ในช่วงที่ไม่มีผลผลิตของผลไม้อื่นออกมามากนัก ทำให้ราคามะปรางหวาน-มะยงชิดพันธุ์ดีมีราคาค่อนข้างสูง โดยมีข้อมูลที่น่าสนใจว่ามะปรางหวาน-มะยงชิดพันธุ์ดีเป็นไม้ผลที่น่าปลูกชนิดหนึ่ง คือ **มีราคาขายสูงมาก** ที่ตลาด อ.ต.ก. และตลาดเยาวราช ผลเกรดเอ เฉลี่ยราคากิโลกรัมละ 200-300 บาท **รสชาติและสีส้มดึงดูดใจลูกค้า** เมื่อผลมะปรางหวาน-มะยงชิดสุกจะมีสีเหลืองส้ม สวยสะดุดตา ดึงดูดใจผู้ซื้อ และมีรสชาติอร่อยเฉพาะตัว ปลอดภัยต่อผู้บริโภคเนื่องจากมีแมลงศัตรูรบกวนน้อย จึงมีการใช้สารกำจัดศัตรูพืชเฉพาะในช่วงแตกใบอ่อนเพื่อป้องกันแมลงปากดูดเท่านั้น **อายุการเก็บเกี่ยวสั้นและออกสู่ตลาดไม่ตรงกับผลไม้อื่น** เพราะตั้งแต่ออกดอกจนถึงเก็บเกี่ยวจะใช้เวลาประมาณ 2 เดือนกว่าเท่านั้น **เป็นผลไม้อายุยืน** มะปรางหวาน-มะยงชิดพันธุ์ดีที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ยังสามารถให้ผลผลิตได้มากกว่า 100 กิโลกรัมต่อต้น **มีรายได้จากการขายกิ่งพันธุ์** ราคากิ่งพันธุ์ดีที่หาบักจะมีราคาขายประมาณต้นละ 200-300 บาท เลยทีเดียว (เส้นทางกิจกรรม, 2549) จากข้อมูลเหล่านี้จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไม มะปรางหวาน-มะยงชิด จึงเป็นผลไม้ที่ **"คนซื้อไม่ได้กิน คนกินไม่ได้ซื้อ"**

แะเยียบเขมสวนสมจิตร์ ต.วังทับไทร อ.สากเหล็ก จ.พิจิตร

เมื่อพูดถึงแหล่งผลิตมะปรางหวาน-มะขงชิตคุณภาพดี ทั้งกิ่งพันธุ์แท้และผลผลิตของ จ.พิจิตร คงไม่มีใครไม่รู้จัก สวนสมจิตร์ ของคุณลุงสมจิตร์ บัวผัน ผู้ผลิตมะปรางหวาน-มะขงชิตพันธุ์ดีที่ได้รับการยอมรับในเรื่องของคุณภาพจากผู้บริโภคอย่างแพร่หลาย โดยคุณลุงสมจิตร์ ได้ให้คำแนะนำว่าการที่จะผลิตมะปรางหวาน-มะขงชิตให้ได้คุณภาพที่ตั้นั้น ต้องเริ่มจากการคัดเลือกกิ่งพันธุ์ที่ใช้ปลูก ซึ่งในปัจจุบันมักพบปัญหาที่ผู้ซื้อจะถูกหลอกให้ซื้อกิ่งพันธุ์ปลอม หรือ กิ่งพันธุ์ที่ไม่ได้คุณภาพ

สำหรับกิ่งพันธุ์จากสวนสมจิตร์นั้นรับรองได้ว่าเป็นกิ่งพันธุ์แท้แน่นอน เพราะทางสวนได้ผลิตกิ่งพันธุ์เองโดยใช้วิธีการทาบกิ่ง ซึ่งมีวิธีการและเทคนิคที่สำคัญ คือ จะเริ่มทำการทาบกิ่งตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม หรือ ช่วงต้นฤดูฝน หลังจากนั้น 2 เดือน หรือเมื่อรากมีความสมบูรณ์ ก็จะตัดกิ่งที่ทาบกิ่งไปปลูกลงในถุงพลาสติก และก่อนนำกิ่งพันธุ์บรรจุในถุงพลาสติกควรที่จะนำโคนกิ่งพันธุ์จุ่มน้ำยาเร่งราก และสารป้องกันกำจัดเชื้อรา จากนั้นนำไปจัดเรียงในโรงเรือนที่มีแสงแดดส่องถึงรำไร ในระยะแรกควรจัดเรียงต้นให้ชิดกันเพื่อป้องกันการล้ม เมื่อกิ่งพันธุ์มีความแข็งแรงสามารถตั้งตัวได้จึงจัดเรียงใหม่โดยให้ระยะห่างระหว่างถุงหรือต้นอยู่ประมาณ 10 เซนติเมตร เราจะเพาะเลี้ยงกิ่งพันธุ์ไว้ในโรงเรือนประมาณ 3 เดือนก่อนจะนำไปปลูกหรือจำหน่ายต่อไป ขณะที่กิ่งพันธุ์อยู่ในโรงเรือนเราต้องหมั่นสังเกต หากในโรงเรือนมีความชื้นสูงมาก ๆ ควรระวังเรื่องการระบาดของโรคที่เกิดจากเชื้อรา และเพื่อเป็นการป้องกันควรฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา 1-2 ครั้ง สำหรับราคากิ่งพันธุ์ ผู้ที่มาซื้อที่สวนเองจะซื้อได้ในราคาต้นละ 150-200 บาท และผู้ซื้อมั่นใจได้ว่ากิ่งพันธุ์ที่มาจากสวนสมจิตร์นั้นเป็นกิ่งพันธุ์แท้ที่มีคุณภาพแน่นอน

การผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิดคุณภาพของสวนสมจิตร

ณ ปัจจุบันสวนสมจิตร มีพื้นที่ปลูกมะปรางหวานมากกว่า 100 ไร่ หรือ 4,000 ต้น คุณลุงสมจิตร เล่าว่า มะปรางหวาน-มะยงชิด เริ่มเป็นพืชเศรษฐกิจของ ต.วังทับไทร เมื่อปี 2546 และปลูกกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ช่วงแรกๆ ผู้บริโภคอาจจะนิยมทานมะยงชิดพันธุ์ ไซโก่ แต่ในปัจจุบันกลับพบว่าผู้บริโภคนิยมที่จะรับประทานมะปรางหวานมากกว่า โดยเฉพาะมะปรางหวานพันธุ์สุวรรณบาตร ซึ่งมีลักษณะเด่น คือ เนื้อแน่น หวานกรอบ เมล็ดลีบ สามารถทยอยเก็บได้ และสามารถเก็บรักษาไว้ได้นานกว่าพันธุ์อื่น

ขั้นตอนการผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิดคุณภาพ

หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต เพื่อเป็นการเตรียมต้นสำหรับการออกดอกติดผลในฤดูต่อไป สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ การปรับปรุงบำรุงดิน และฟื้นสภาพดิน โดยการใช้ปุ๋ยคอก และปุ๋ยสูตร 15-15-15 ที่คลุกด้วย **เค-ฮิวเมท** ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ที่ปรับสภาพดิน เพิ่มความสมบูรณ์ในดิน และลดการใช้ปุ๋ยเคมีลงได้ เช่น ปกติใช้ปุ๋ยเคมี 1 กิโลกรัม แต่เมื่อคลุกด้วย **เค-ฮิวเมท** จะใช้ปุ๋ยเคมีเพียง 0.5-0.6 กิโลกรัมเท่านั้น หลังจากให้ปุ๋ยทางดิน ขั้นตอนต่อไป เราจะต้องทำการตัดแต่งกิ่งของต้นให้โปร่ง โดยการตัดกิ่งแขนง กิ่งข้าง และกิ่งที่โทรมออก และนำกิ่งที่ตัดมาคลุมดินเพื่อให้ย่อยสลายเป็นปุ๋ยต่อไป ซึ่งการตัดแต่งกิ่งอาจจะทำทุกปี หรือ 2 ปีต่อครั้งก็ได้ หลังจากตัดแต่งกิ่ง 1-2 สัปดาห์ จึงเริ่มให้ปุ๋ยทางใบ เช่น **นูเทค ซูเปอร์-เค, เกอมาร์, ซอร์บา คัลเซียมโบรอน ฯลฯ** เพื่อช่วยในการสะสมอาหารของใบและต้นให้มีความสมบูรณ์ ตามช่วงอายุการเจริญเติบโต

การควบคุมโรค-แมลงในการผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิดคุณภาพ

สำหรับการป้องกันกำจัดโรค-แมลง ถึงแม้ว่ามะปรางหวาน-มะยงชิด จะเป็นไม้ผลที่มีปัญหาเกี่ยวกับการระบาดของโรค-แมลงน้อย แต่เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจ

จะเกิดขึ้น จึงควรควบคุมไม่ให้เกิดการระบาดของเชื้อรา และกลุ่มแมลงปากดูด โดยเฉพาะในระยะแตกใบอ่อน ระยะดอกโรย และในช่วงติดผลขนาดเท่าหัวไม้ขีด เนื่องจากสวนสมจิตร

เป็นสวนที่ผ่านการผลิตตามมาตรฐาน EUREP GAP ที่ส่งผลผลิตออกไปต่างประเทศด้วย ทำให้การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชต้องคัดสรรอย่างพิถีพิถัน โดยเลือกใช้สารที่มีคุณภาพมาตรฐานได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง เช่น ในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟซึ่งเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญที่สุดของมะปรางหวาน-มะยงชิด โดยจะเลือกใช้สารในกลุ่มไดโนทีฟูแรน เช่น **สตาร์เกิล** ที่มีความปลอดภัยสูง นอกจากนี้ในช่วงระยะดอกบาน ควรฉีดพ่นสารเคมีและฮอร์โมนทุกชนิด และระยะติดผลขนาดเท่าหัวไม้ขีด ควรต้องหยุดใช้สารเคมีทุกชนิด เพื่อให้ผลผลิตปลอดภัยจากสารตกค้าง ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

สำหรับผู้สนใจจะปลูกมะปรางหวาน-มะยงชิดให้ได้คุณภาพดีนั้น คุณลุงสมจิตรยังฝากบอกด้วยว่าต้องใส่ใจตั้งแต่เริ่มปลูก และต้องดูแลอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้ปุ๋ยทางใบร่วมด้วย

ฉบับหน้า โปรดติดตามประสบการณ์ของผู้ผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิด มีอาชีพอีกรายหนึ่งที่ได้รับการการันตีจากรางวัลต่างๆ มากมาย ในตอนสุดท้ายของแหล่งผลิตมะปรางหวาน-มะยงชิด ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศ ที่ ต.วังทับไทร อ.สากเหล็ก จ.พิจิตร

ขอขอบคุณ

คุณสมจิตร บัวผัน บ้านเลขที่ 130 หมู่ที่ 1 ต.วังทับไทร อ.สากเหล็ก จ.พิจิตร 66160 โทรศัพท์ 056-863191, 081-9720671

ข้าวหอมมะลิไทย

รู้เขารู้เรา...Jazzman rice คู่แข่งข้าวหอมมะลิไทย จริงหรือ?

ข้าวหอมมะลิไทย...เป็นข้าวที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยเป็นข้าวพันธุ์แท้พันธุ์เดียวของโลก ที่มีลักษณะเฉพาะตัว คือ มีกลิ่นหอมตามธรรมชาติ

คล้ายกลิ่นใบเตย มีความเหนียว และนุ่ม ทำให้เป็นที่นิยมจนมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกมาเป็นเวลานาน และเมื่อไม่นานมานี้ทางศูนย์วิจัยและค้นคว้าเกษตรกรรมมหาวิทยาลัยหุลยเซียนา มลรัฐหุลยเซียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา (LSUAg Center) ได้ประกาศอย่างเป็นทางการว่าได้ค้นคว้าและพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ LA2125 ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับข้าวหอมมะลิไทย (จัสมีน ไรซ์ : Jasmine Rice) และยังตั้งชื่อคล้ายกันว่า แจ๊สมัน ไรซ์ (Jazzman rice) โดยมีผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 1,265 กิโลกรัม ในขณะที่ข้าวหอมมะลิไทยผลิตได้ไร่ละ 400 กิโลกรัม เท่านั้น ซึ่งทางสหรัฐอเมริกาได้มีการส่งเสริมให้ชาวนาปลูกข้าวให้มากขึ้นเพื่อในอนาคตจะลดการนำเข้าข้าวหอมมะลิไทย ถึงแม้ว่าทางด้านศาสตราจารย์ คริสโตเฟอร์ ดาเรน ประจำสถาบันข้าว มหาวิทยาลัยหุลยเซียนา จะกล่าวว่าข้าวพันธุ์ดังกล่าว ยังไม่สามารถเทียบเท่ากับข้าวหอมมะลิไทยก็ตาม เพราะข้าวหอมมะลิไทยมีความพิเศษเฉพาะตัวที่ไม่สามารถพัฒนาให้เท่าเทียมได้

ประกันว่าข้าวหอมมะลิไทยที่ส่งออกไปยังประเทศต่างๆ นั้นเป็นข้าวหอมมะลิจากประเทศไทยจริงๆ ดังนั้นเกษตรกรไทยจึงไม่ควรนิ่งนอนใจและต้องพยายามรักษามาตรฐานคุณภาพ การผลิตข้าวหอมมะลิไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

Jasmine Rice

Jasmine Rice

Jasmine Rice

Jasmine Rice

สำหรับทางภาครัฐโดยกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้มีการใช้เครื่องหมาย รับรองข้าวหอมมะลิไทยประทับบนบรรจุภัณฑ์ข้าวที่ส่งออกด้วยเพื่อเพิ่มความมั่นใจและเป็นหลัก

ทันเหตุ สังเกตสวน

หนอนใยฝัก

หนอนกระตุ้มหอม

หนอนกระตุ้มฝัก

เพลี้ยไฟข้าว

เพลี้ยแป้งในมันสำปะหลัง

วันเวลาช่างรวดเร็ววณัก เพลอนิดเดียว
ลมหนาวก็กำลังจะพัดผ่านไป ความร้อนแรงของดวง
พระอาทิตย์ในฤดูร้อนกำลังจะเอียงย่างเข้ามา สำหรับสภาพอากาศ
เช่นนี้พี่น้องเกษตรกรควรระมัดระวังการระบาดของแมลงศัตรูพืช โดย
เฉพาะ **เพลี้ยไฟข้าว** ที่มักพบการระบาดในนาข้าว ช่วงที่ฝนทิ้งช่วงเป็นระยะ
เวลานาน การป้องกันและกำจัดที่มีประสิทธิภาพสามารถทำได้โดยใช้ **สตาร์เกิล เอสแอล**
อัตรา 5-10 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร หรือ **แจคเก็ต** อัตรา 5-10 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร สำหรับเพลี้ยไฟที่
ระบาดในไม้ผล พืชผัก และไม้ดอกไม้ประดับ แนะนำให้ฉีดพ่นด้วย **แจคเก็ต** อัตรา 10-15 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร
ไม้ผล เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง ฯลฯ ในระยะกลีบดอกโรย ควรฉีดพ่นด้วย **เกอมาร์ เอ็กซ์แอล** อัตรา
20 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร ใช้ร่วมกับ **นูเทค ซุปเปอร์-เค** อัตรา 30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร และ **ไฟแมกซ์ คัลเซียมไบรอน** 400
อัตรา 10 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร สำหรับมะม่วง มะปราง มะขวิด (ปลูกตามฤดูกาล) อยู่ในช่วงก่อนเก็บเกี่ยว
ผลผลิต ควรฉีดพ่นด้วย **นูเทค ซุปเปอร์-เค** ในอัตรา 30-40 กรัม/น้ำ 20 ลิตร เพื่อเพิ่มน้ำหนักและความหวาน
และควรระมัดระวังการเข้าทำลายของ เพลี้ยแป้ง เมื่อพบการระบาดควรป้องกันกำจัดโดยใช้ **สตาร์เกิล**
อัตรา 20-30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน ในพืชผัก ควรระมัดระวังการระบาดของ
หนอนใยฝัก หนอนกระตุ้มฝัก หนอนกระตุ้มหอม หนอนเจาะสมอฝ้าย สามารถป้องกัน
กำจัดโดยใช้ **เบนทารี** อัตรา 50-80 กรัม/น้ำ 20 ลิตร หรือ **บิกซ์** อัตรา
20-30 ซีซี./น้ำ 20 ลิตร สำหรับข้าว ซึ่งปัจจุบันถือว่าเราเป็นประเทศ
ที่มีการส่งออกมากที่สุด มีส่วนแบ่งตลาดถึง 30 % แนวโน้มการ
ส่งออกข้าวไทยในปียังแจ่มใสและราคาขายยังดีอยู่ พี่น้อง
ชาวนาที่ต้องการเพิ่มปริมาณและคุณภาพ แนะนำให้
ฉีดพ่นด้วย **เกอมาร์ ทอง** อัตรา 100 ซีซี. ต่อหม้อ
เครื่อง พ่นให้ทั่วพื้นที่ 1 ไร่ ร่วมกับ **นูเทค
ซุปเปอร์-เค** อัตรา 100 กรัม ในระยะข้าว
เริ่มตั้งท้อง(75-80 วัน) และระยะ
ข้าวเริ่มออกรวง 5%
(85-90 วัน)

เทคนิคกำจัดเพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง

จากข่าวการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้งมันสำปะหลังที่ปัจจุบันได้ขยายตัว
เพิ่มมากขึ้นจนสร้างความเสียหายให้แก่ผลผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกทั่วประเทศจนทำ
โดยเฉพาะที่จังหวัดสุรินทร์ผลผลิตลดลงถึง 50% เลยทีเดียว (ที่มา : สมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย) โดยสาเหตุหลักเกิด
ท่อนพันธุ์ที่มีเพลี้ยแป้งติดอยู่ไปปลูก และเมื่อมีการขนย้ายท่อนพันธุ์จากแหล่งที่มีการระบาดไปปลูกยังที่ต่างๆ ยิ่งทำให้เกิด
ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว บริษัท โซดัสฯ จึงแนะนำเทคนิคในการแก้ปัญหาเพลี้ยแป้ง
ที่ติดไปกับท่อนพันธุ์โดยใช้ **สตาร์เกิล เอสแอล** อัตรา 40 ซีซี ต่อ น้ำ 20 ลิตร แช่ท่อนพันธุ์ก่อนปลูก
นาน 3-5 นาที จะช่วยกำจัด และควบคุมเพลี้ยแป้งได้นานถึง 2-3 เดือน โดยควรใช้ร่วมกับ **เค-ฮิวเมท**
อัตรา 10 ซีซี.ต่อ น้ำ 20 ลิตร เพื่อเพิ่มการแตกราก ทำให้ต้นมันงอกและตั้งตัวได้เร็ว ได้หัวมัน
ตกใหญ่และผลผลิตสูง

ให้ผลผลิตลด ลงเฉลี่ย 20%
จากการนำ การระบาด

การปลูกข้าวด้วยวิธีโยนกกล้า พาราชูต (Parachute) ลดปัญหาข้าววัชพืช และประหยัดเมล็ดพันธุ์

ข้าววัชพืช มักพบเป็นปัญหาสำคัญต่อการปลูกข้าว และก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของการจัดการ และผลผลิตที่เกิดขึ้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมักพบระบาดในพื้นที่ที่มีการทำนาต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยเฉพาะแถบภาคกลาง นอกจากนี้รูปแบบการทำนาในปัจจุบันก็มีการเปลี่ยนแปลงจากการทำนาดำมาเป็นการทำนาหว่านมากขึ้นเพื่อความสะดวก จึงทำให้เกิดการปะปนของข้าววัชพืชเพิ่มขึ้น เพราะการทำนาหว่าน ทำให้อัตรการเติบโตระหว่างข้าวปลูกและข้าววัชพืชมีความใกล้เคียงกัน การกำจัดข้าววัชพืชจึงเป็นไปได้ยากยิ่ง ดังนั้นทางศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี โดยกรมการข้าว จึงได้พัฒนาและคิดค้นเทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาข้าววัชพืช และหาทางลดต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย นั่นคือ

การปลูกข้าวด้วยวิธีโยนกกล้า

การปลูกข้าวด้วยวิธีโยนกกล้า หรือ พาราชูต (Parachute) เป็นการดำนาแบบใหม่ซึ่งถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของชาวนา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีปัญหาข้าววัชพืชระบาด หรือ เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ในศูนย์ข้าวชุมชนและการผลิตไว้ใช้เอง หรือ เพื่อต้องการประหยัดเมล็ดพันธุ์ สำหรับวิธีการปลูกข้าวด้วยวิธีการโยนกกล้าสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

1. ใส่ดิน (ดินเลน หรือ ดินเหนียวที่แห้ง ซึ่งผ่านการร่อนเอาสิ่งเจือปนออกแล้ว หรือ ดินที่คงสภาพจับติดเป็นก้อน เพื่อให้รากข้าวไม่ลอย) ในหลุมประมาณครึ่งหนึ่งของหลุม

2. หว่านเมล็ดพันธุ์ข้าวลงในหลุม โดยใช้อัตรา 3-4 เมล็ดต่อหลุม (หรือ ไม่เกิน 5 กก. ต่อไร่)

3. โรยดินกลบเมล็ดพันธุ์ข้าวให้เต็มปากหลุม (ระวังอย่าให้ดินล้นออกมานอกหลุม) เพราะจะทำให้รากข้าวที่งอกออกมาพันกัน เวลาหว่านต้นข้าวจะไม่กระจายตัว

4. ทาวีสตคลุมถาดเพาะ เช่น กระสอบป่าน เพื่อเวลารดน้ำ หรือ ฝนตก จะได้ไม่กระเด็น จากนั้นให้รดน้ำเข้า-เย็น ประมาณ 1-5 วัน หลังจากนั้นรดน้ำวันละครั้ง เมื่อต้นข้าวออกทะเลูกกระสอบป่าน ให้เอากระสอบป่านออก แล้วรดน้ำต่อไปอีกจนต้นกล้ามีอายุ 12-16 วัน ขาวประมาณ 3-5 นิ้ว (ควรระวัง นก หนู เข้ามากัดกินทำลายต้นข้าวได้) ก่อนนำไปโยนควรรดให้น้ำต้นกล้าก่อนโยน 1 วัน

ถาดเพาะกล้าที่เรียงเป็นแถวและคลุมด้วยซาแลน

5. นำต้นกล้าที่เพาะได้ไปหว่านในแปลงที่เตรียมไว้

ต้นกล้าอายุ 16 วัน พร้อมนำไปโยน

6. ควรวางถาดกล้าบนแขน 3-5 แผ่น แล้วจับต้นกล้า 5-15 หลม การโยนกล้า ให้วัดมือขึ้นเหนือศีรษะ ต้นกล้าจะพุ่งลงตั้งตรง หรือ เอนเล็กน้อย และควรรโยนให้กระจายสม่ำเสมอ โดยให้ดินถอยหลังโยน (ในระยะนี้สามารถฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืชแบบก่อนงอก เช่น บิวทาคลอร์ 60% ได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อต้นข้าว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมวัชพืช)

7. รักษาระดับน้ำโดยในวันหว่านกล้าให้มีน้ำในแปลงสูงประมาณ 1 ซม. หรือ มีน้ำขลุกขลิก หลังจากนั้นประมาณ 3 วัน เมื่อต้นข้าวตั้งตัวได้แล้วสามารถเพิ่มระดับน้ำให้อยู่ระดับครึ่งหนึ่งของต้นข้าว หรือ ประมาณ 5-10 ซม. ซึ่งจะมีประสิทธิภาพควบคุมข้าววัชพืชได้ดีมาก

8. ข้าวอายุประมาณ 1 เดือนครึ่ง ไม่พบข้าววัชพืช

9. จากนั้นดูแลตามปกติ เมื่อถึงระยะเก็บเกี่ยว ควรเก็บเกี่ยวในระยะหลังจากข้าวออกดอก (75%) แล้ว 28-30 วัน จะมีความชื้นประมาณ 22% (กรณีไม่ถูกฝนช่วงเก็บเกี่ยว) จะทำให้ได้ข้าวที่มีน้ำหนักดีที่สุด มีการร่วงหล่นและสูญเสียขณะเก็บเกี่ยวน้อยที่สุด ผลผลิตมีคุณภาพดี ข้าวที่เก็บไว้สีเป็นข้าวมีคุณภาพการสีสูง ข้าวที่เก็บไว้เป็นเมล็ดพันธุ์สามารถเก็บรักษาไว้ได้นานอย่างน้อย 7-9 เดือน เสื่อมความงอกช้า

เปรียบเทียบวิธีการปลูกข้าว โดยวิธีโยนกล้ากับการปักดำ และนาหว่านน้ำตมมีดังนี้

1. แปลงที่เป็นหล่มลึกไม่สามารถใช้รถดำนาได้ เนื่องจากรถดำนาจะติดหล่ม แต่สามารถใช้วิธีโยนกล้าได้
2. ใช้อัตราเมล็ดพันธุ์น้อยกว่านาหว่านน้ำตมและการปักดำด้วยเครื่อง
3. สามารถควบคุมและลดปริมาณวัชพืชและข้าววัชพืชได้ดีกว่าการทำนาหว่านน้ำตม
4. ลดการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูข้าวเมื่อเทียบกับการทำนาหว่านน้ำตม

จากการเปรียบเทียบกันระหว่างการทำนาหว่านน้ำตม และวิธีโยนกล้านั้น พบว่า ต้นทุนการผลิตของวิธีโยนกล้าถูกกว่าการทำนาหว่านน้ำตมถึง 29% และยังสามารถลดปัญหาวัชพืชได้ถึง 40-80% เลยทีเดียว ดังนั้นเมื่อพิจารณาแล้ววิธีการปลูกข้าวโดยวิธีโยนกล้านี้ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับชาวนาที่ต้องการลดปัญหาข้าววัชพืชและต้นทุนการผลิตที่นับวันยิ่งสูงขึ้น หากเกษตรกรท่านใดสนใจการปลูกข้าวด้วยวิธีโยนกล้าสามารถขอคำแนะนำ และวิธีการปฏิบัติได้ที่ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ต.รังสิต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี โทรศัพท์ 02 577-1688-9 ทุกวันและเวลาราชการ

ขอบขอบคุณ : ข้อมูลจากศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี และเกษตรกรที่สาธิตวิธีการโยนกล้าทุกท่าน

มะละกอพันธุ์ใหม่

“ขอนแก่น 80” ผลเล็ก

ทนโรคไวรัสวงแหวน

เพื่อนาถการส่งออก

มะละกอ เป็นไม้ผลที่มีผู้นิยมนำมาบริโภคทั้งผลดิบ และผลสุก จึงเป็นที่ต้องการของตลาดไม่ว่าจะเป็นตลาดภายในประเทศเอง หรือ ตลาดต่างประเทศ เช่น ฮองกง ญี่ปุ่น จีน และประเทศแถบยุโรป เป็นต้น ซึ่งในตลาดต่างประเทศนิยมบริโภคมะละกอผลสุกที่มีขนาดเล็กมากกว่าผลขนาดใหญ่ พันธุ์ที่มีผลขนาดเล็กที่นิยมปลูกเป็นการค้าในบ้านเราส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ที่นำมาจากต่างประเทศแทบทั้งสิ้น แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับการผลิตมะละกอในบ้านเรา คือ โรคไวรัสจุดวงแหวน (Papaya Ringspot Virus - PRV) ด้วยเหตุนี้ทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร จึงได้คัดเลือกและพัฒนาปรับปรุงพันธุ์มะละกออย่างต่อเนื่องเพื่อลดปัญหาโรคไวรัสจุดวงแหวนที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก พร้อมไปกับการพัฒนาให้ได้มะละกอผลเล็กเพื่อบริโภคผลสุก และรองรับความต้องการของตลาดทั้งภายในประเทศและตลาดส่งออกที่เพิ่มขึ้น

พันธุ์ในพื้นที่ต่างๆ และแปลงเกษตรกร จึงได้เสนอดมวิชาการเกษตรขึ้นทะเบียนในปี 2540 ในชื่อใหม่ว่า “พันธุ์แขกดำท่าพระ” เป็นพันธุ์แนะนำที่แจกจ่ายสู่เกษตรกรในปีถัดมา ซึ่งมีลักษณะผลขนาดกลาง เหมาะบริโภคผลดิบ (ส้มตำ), ผลสด และส่งโรงงานแปรรูป มีความทนต่อโรคไวรัสจุดวงแหวนได้ดีต่อมาในปี 2541-2546 ได้คัดเลือกพันธุ์ท่าพระ 3 ที่มีผลขนาดเล็กกว่า เนื้อสีแดง รสชาติอร่อย เพื่อนำไปพัฒนาให้ได้ผลเล็กเหมาะสำหรับการบริโภคสดจนได้สายพันธุ์ TPL1 และ TPL2 จากนั้นนำไปทดสอบในแปลงทดลองใน 3 จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น และศรีสะเกษ ขณะเดียวกันได้ให้เมล็ดพันธุ์ท่าพระ 3 ส่วนหนึ่งแก่เกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรีนำไปปลูก และทดลองส่งไปขายประเทศจีน และฮ่องกง เพื่อ

โดยตั้งแต่ปี 2530 ทางศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรขอนแก่นได้นำมะละกอต่างประเทศพันธุ์ฟลอริดา ทอลเลอแรนท์ (Florida Tolerant) ที่มีคุณสมบัติเด่น คือผลเล็ก ทนทานต่อโรคไวรัสจุดวงแหวนได้ดีแต่มีเนื้อสีเหลือง จึงเป็นที่นิยมของผู้บริโภคมาเป็นพ่อพันธุ์โดยวิธีผสมข้ามพันธุ์กับมะละกอพันธุ์แขกดำ ที่เป็นแม่พันธุ์ซึ่งมีคุณสมบัติเด่น คือเนื้อสีแดงสวย ผลยาว เนื้อดิบกรอบ เมื่อสุกมีกลิ่นหอมหวานอร่อย แต่อ่อนแอต่อโรคไวรัสจุดวงแหวนมากที่สุด ทำให้ได้ลูกผสมที่หลากหลายจากนั้นจึงคัดเลือกโดยวิธีการคัดเลือกพันธุ์ซ้ำ (recurrent selection) และทดสอบในพื้นที่ต่างๆ จนเมื่อปี 2531-2537 คัดเลือกได้มะละกอ 3 พันธุ์ คือ ท่าพระ 1, ท่าพระ 2 และท่าพระ 3 โดยพันธุ์ท่าพระ 1 ฟอร์มยังไม่นิ่ง มีความแปรปรวนของคุณภาพบ้างมีเนื้อสีเหลือง และสีแดง ส่วนพันธุ์ท่าพระ 2 หลังจากมีการทดสอบ

โรคใบจุดวงแหวนในมะละกอ

ทดสอบตลาด พบว่า รสชาติหวานหอมเป็นที่ยอมรับของตลาดแต่มีผลขนาดใหญ่เกินไปซึ่งลูกค้าฮ่องกงนิยมมะละกอผลเล็ก ขนาด 450-600 กรัม แต่ปัจจุบันผลขนาด 700-900 กรัม ก็เริ่มเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น หลังจากนั้นในปี 2550-2551

ได้ทดลองปลูกเป็นแปลงขนาดใหญ่ พื้นที่ 2 ไร่ (540 ต้น) เพื่อศึกษาการปลูกเป็นการค้า พบว่า TPL2 มีลักษณะต้นเตี้ย 1.32 เมตร ติดผล เร็ว ผลแรกสุกภายใน 7 เดือน หลังปลูก ผิวเป็นมัน เปลือกหนา เนื้อหนาแน่น ผลสุกช้า มีอายุการ

เก็บรักษาได้นานประมาณ 5-7 วัน หากเก็บผลสุกประมาณ 15% เมื่อสุกเนื้อจะมีสีแดงอมส้ม รสชาติความหวาน 13.1% บริกซ์ (brix) มีความทนทานต่อโรคไวรัสจุดวงแหวน (แสดงอาการที่ใบแต่ไม่พบแสดงอาการที่ผล) มีผลขนาดเล็ก น้ำหนักเฉลี่ย 770 กรัม รวมผลผลิตใน 1 ปีได้ 6,036.8 กก./ไร่ ดังนั้น จึงได้เสนอนกรมวิชาการเกษตร เพื่อขึ้นทะเบียนสายพันธุ์ TPL2 ใหม่ว่า "พันธุ์ขอนแก่น 80"

มะละกอพันธุ์ขอนแก่น 80 จึงถือได้ว่าเป็นพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับบริโภคผลสุกและยังมีโอกาสส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกเพื่อการค้าสำหรับภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ทางศูนย์ฯ ได้มีการเพาะเมล็ดพันธุ์เพื่อแจกจ่ายให้แก่เกษตรกรผู้สนใจด้วยแต่หลังจากที่ได้มีการประชาสัมพันธ์ออกไป เมื่อวันงานเปิดบ้านงานวิจัย 36 ปี กรมวิชาการเกษตร ได้มีเกษตรกรผู้สนใจจำนวนมากมาขอรับเมล็ดพันธุ์มะละกอขอนแก่น 80 ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งขณะนี้ทางศูนย์ฯ จึงพยายามที่จะผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ได้ตามความต้องการของเกษตรกรแต่ต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง ■

หากเกษตรกรท่านใดสนใจเรื่องวิธีการปลูกมะละกอพันธุ์ขอนแก่น 80 สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรขอนแก่น ต.ท่าพระ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40260 โทรศัพท์ / โทรสาร 043 261-504 ตามวันและเวลาราชการ
ขอขอบคุณ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรขอนแก่น ที่เอื้อเฟื้อข้อมูล และภาพ

เกร็ดความรู้ที่จำเป็น

“การเลือกใช้สารกำจัดแมลงเพื่อกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าว”

KNOWLEG

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ศัตรูสำคัญของนาข้าว

เพลี้ยตายหลังจาก ใช้สารไดโนทีฟูเร็น

แปลงข้าว ถูกเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลทำลาย

ตั้งแต่ช่วงปลายปี 2552 จนต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน พบว่ามีการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าว โดยเฉพาะนาหว่านน้ำตมในเขตภาคกลาง และเหนือตอนล่าง รวมพื้นที่ประมาณ 18 จังหวัด มากกว่า 2 ล้านไร่ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างกว้างขวาง มีการประเมินว่าการระบาดนี้ทำให้ผลผลิตข้าวลดลงประมาณ 7 แสนตัน ซึ่งทำให้พี่น้องชาวนาต้องสูญเสียรายได้ไปประมาณ 6-7 พันล้านบาท ส่วนสาเหตุของการระบาดนั้น เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าปัจจุบันเกษตรกรปลูกข้าวกันต่อเนื่องหมุนเวียนกันในพื้นที่ตลอดปี โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชลประทานมีการปลูกข้าว 2-3 รุ่นต่อปี ทำให้เพลี้ยมีแหล่งอาหาร และแพร่พันธุ์ได้ตลอดปี รวมถึงพันธุ์ข้าวหลายพันธุ์ที่ปลูกอยู่ในปัจจุบันยังไม่มีควมต้านทานการเข้าทำลายของเพลี้ยในนาข้าวได้มากพอ ดังนั้นเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี จึงควรเลือกใช้สารเคมีที่มีประสิทธิภาพสูง(เพลี้ยกระโดดต้านทานในระดับต่ำ)และควรใช้พ่นสลับหรือผสมกับสารกำจัดเพลี้ยคนละกลุ่ม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำจัดเพลี้ยดังกล่าวละเอียดในตารางต่อไปนี้

กลุ่มของสารกำจัดเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าว

กลุ่มนีโอนิโคตินอยด์	กลุ่ม CHO compound	กลุ่มสารยับยั้งการลอกคราบ	กลุ่มคาร์บาเมท	กลุ่มเฟนิลไพราโซล
1. สารไดโนทีฟูเร็น - สตาร์เกิล 10% WP - สตาร์เกิล 10% SL 2. สารไทอะมีโทอกแซม 25% WG 3. สารคลอไธอะนินดิน 16% SG	สารอีโทเฟนพรอกซ์ - ทรีบอน 20% EC	สารบูไพโรเฟซิน - นาปาม 25% WP - นาปาม 40% SC	1. สารฟิโนบูคาร์บ 50% EC 2. สารไอโซไพโรคาร์บ 50% WP	อีธิโพรล 10%SC

จากตารางที่แสดงด้านบนนี้จะเห็นว่าสารกำจัดเพลี้ยกระโดดในนาข้าวมีอยู่หลายประเภท โดยกลุ่มสารที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือ สารในกลุ่มนีโอนิโคตินอยด์ เนื่องจากมีคุณสมบัติในการดูดซึมเข้าสู่ต้นข้าวได้ดี สารในกลุ่มนี้จึงเหมาะสำหรับฉีดพ่นในระยะข้าวโตซึ่งแตกกออย่างหนาแน่น และมักพบว่าทำให้สารเคมีที่ฉีดพ่นไปสัมผัสกับเพลี้ยได้ไม่ทั่วถึง (ไม่โดนตัว) เป็นสาเหตุทำให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงได้ ส่วนในระยะข้าวเล็กซึ่งสามารถฉีดพ่นได้ทั่วทรงพุ่มข้าว สามารถใช้สารในกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ สารอีโทเฟนพรอกซ์, สารบูไพโรเฟซิน, สารฟิโนบูคาร์บ และสารอีธิโพรล ประโยชน์ที่ได้เพิ่มเติมคือ ลดโอกาสเกิดปัญหาเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล และลดการต้านทานต่อสารกำจัดแมลงที่มีจำหน่ายอยู่ในตลาดนาข้าวในปัจจุบัน